

BUGU

Dil ve Eğitim Dergisi

BUGU
Journal of Language and Education

5/1, 1-25

TÜRKİYE

www.bugudergisi.com

E-ISSN: 2717-8137

Araştırma Makalesi

Makale Geliş Tarihi: 22.02.2024

Makale Kabul Tarihi: 12.03.2024

Tanrıkulu, S. ve Sinan, A. T. (2024). Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında yayımlanmış Türkçe eğitime yönelik makalelerin çeşitli unsurlar açısından değerlendirilmesi. *BUGU Dil ve Eğitim Dergisi*, 5(1), 1-25. <http://dx.doi.org/10.46321/bugu.151>

ULUSLARARASI TÜRKÇE EDEBİYAT KÜLTÜR EĞİTİM (TEKE) DERGİSİ'NDE 2012-2021 YILLARI ARASINDA YAYIMLANMIŞ TÜRKÇE EĞİTİMİNE YÖNELİK MAKALELERİN ÇEŞİTLİ UNSURLAR AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ*

YL Öğrencisi Semra TANRIKULU

Fırat Üniversitesi semratanrikulu10@gmail.com ORCID

Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Turan SİNAN

Fırat Üniversitesi atsinan@firat.edu.tr ORCID

Öz

Bilim, teknoloji ve etkileşimin hızla ilerlemesiyle beraber bireylerin ve toplumun ihtiyaçları giderek değişmektedir. Bilim ve teknolojinin hızla ilerlemesiyle birlikte ortaya çıkan ihtiyaçların karşılanması, yenilikleri ve değişimleri de beraberinde getirir. Söz konusu yenilik ve değişimlerin eğitim ve öğretim boyutuna yansması kaçınılmaz bir gerçektir. Bu durum eğitim bilimlerinin temel alanı olan, ana dili eğitimi kapsamında okullarımızda verilen Türkçe eğitiminde de değişikliklere gidilmesini gerekli kılar. Türkçe eğitimi alanındaki değişim ve yenilikleri ortaya koymak amacıyla bilimsel çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmalar eğitim programlarına katkı sağlamayı ve sahada çalışan eğitimcilerin ihtiyaçlarını karşılamayı amaçlamaktadır. Bu çalışmada Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makaleler belirlenerek çeşitli unsurlar açısından değerlendirilmiştir. Bu makaleler Uluslararası TEKE Dergisi veri tabanı üzerinden taranmış ve Türkçe olarak yazılmış makaleler seçilmiştir. Çalışma nitel araştırma yöntemlerinden doküman inceleme tekniğiyle yapılmıştır. Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış toplam 85 makale araştırma kapsamına alınarak bilimsel değerlendirmeler yapılmıştır. Bu değerlendirmeler sonucunda Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında Türkçe eğitimiyle ilgili makalelerin çoğunlukla bir veya iki yazar tarafından yazıldığı; nitel araştırma yöntemine göre yapıldığı; daha sıklıkla okuma ve yazma becerilerine yönelik olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Çalışmalar konu alanları bakımından ele alındığında, temel dil becerileri kapsamında dinleme ve konuşma becerilerine yönelik çalışma sayısının okuma ve yazma becerilerine yönelik çalışmalara göre az olması dikkat çekmiştir. Araştırmacılar günlük hayatta en sık başvurulan becerilerden olan ve sosyal işlevsellikte önemli yer tutan dinleme ve konuşma becerilerine

* Bu çalışma; Fırat Üniversitesinde sunulan "Uluslararası TEKE Dergisinde 2012-2021 Yılları Arasında Yayımlanmış Türkçe Eğitime Yönelik Makalelerin Çeşitli Unsurlar Açısından Değerlendirilmesi" başlıklı yüksek lisans seminerinden yararlanılarak oluşturulmuştur.

yönelik çalışmalara ağırlık verebilir. Konu alanı kapsamına göre yapılan değerlendirmede öğretmen gelişimine yönelik yayımlanmış makale sayısının az olduğu gösterilmiştir. Araştırmacıların öğretmen gelişimine yönelik çalışmalar yapması, sahadaki ihtiyaçları belirleyerek Türkçe eğitimi alanına katkıda bulunacaktır.

Anahtar Sözcükler: TEKE, makale, doküman analizi, Türkçe eğitimi ve öğretimi.

EVALUATION OF ARTICLES ON TURKISH EDUCATION PUBLISHED IN THE INTERNATIONAL JOURNAL OF TURKISH LITERATURE CULTURE EDUCATION (TLCE) BETWEEN 2012 AND 2021 IN TERMS OF VARIOUS ELEMENTS

Abstract

The needs of individuals and society are increasingly changing depending on the rapid progress of science, technology, and interaction. Meeting the needs that arise with the rapid progress of science and technology brings innovation and changes. These innovations and changes will inevitably reflect on education and teaching. It is necessary to make changes in Turkish education, which is given in our schools within the scope of mother tongue education, as the main field of educational sciences. Scientific studies are carried out to present the changes and novelties in the field of Turkish education. These studies aim to contribute to education programs and to enable meet the needs of educators in the field. In this study, the articles, published in the field of Turkish education in the International Journal of Turkish Literature Culture Education (TLCE) between 2012 and 2021, were evaluated in terms of various factors. These articles were scanned through the International TLCE Journal database and articles written in Turkish were selected. The study was conducted with the document analysis technique, one of the qualitative research methods. A total of 85 articles published in the field of Turkish education between 2012-2021 in the International TLCE Journal were included in the scope of the research, and scientific evaluations were made. As a result of these evaluations, it was concluded that the articles on Turkish education in the International TLCE Journal between the years 2012-2021 were mostly written by one or two authors, were made according to the qualitative research method, and were aimed at reading and writing skills. The number of publications in the relevant years on listening and speaking skills was found to be lower when compared with studies on reading and writing skills. Researchers may weigh on studies that investigate listening and speaking skills. The scarcity of articles published on teacher development within the scope of the subject area has attracted attention. Researchers' studies on teacher development will contribute to identifying the needs of educators working in the field.

Keywords: TLCE, article, document analysis, Turkish education and teaching.

1. Giriş

Ana dilini yazılı ve sözlü olarak doğru kullanabilen nesiller yetiştirmek her ülkenin eğitim sisteminde üzerinde durulan bir konudur. Türkçe eğitim ve öğretimi dinleme/izleme, konuşma, okuma ve yazma başlıkları altında dört temel dil becerisiyle birlikte örtük bir şekilde verilen dil bilgisi becerisinin kazandırılmasını hedeflemektedir. Türkçe eğitimi ve öğretimi alanında görülen sorunları ve bu alanda yapılan yenilikleri ortaya koymak adına birçok çalışma yapılmış ve yayımlanmaktadır. Ülkemizde geçmişten günümüze kadar geçen süre zarfında Türkçe eğitim ve öğretimine yönelik programlara bakıldığında uygulanan yöntem ve tekniklerde farklılıklar olduğu göze çarpar. Bu durum Türkçe eğitim ve öğretimine rehberlik eden programların, dil ve ana dili gibi kavramların da ele alınıp açıklanmasını gerekli kılar.

1.1. Dil ve Ana Dili

Dil, insanların düşüncelerini ifade etmesini sağlayan, onları diğer canlılardan ayıran, anlamlı ve etkili iletişim kurmaya aracılık eden en önemli araçtır. Canlı bir varlık olması özelliğiyle dil, değişen zamanla birlikte ihtiyaç doğrultusunda gelişmiş ve zenginleşmiştir. Buna bağlı olarak da dil, yaygın bir şekilde kullanılan günlük, ilmi ve edebi hayatta farklı işlevlerde kullanılmış ve dil ile ilgili birçok tanım yapılmıştır. Dil, insanlar arasında karşılıklı haberleşme vasıtası olarak kullanılan duygu, düşünce ve isteklerin ses, şekil ve anlam bakımından her toplumun kendi değer yargılarına göre şekillenmiş ortak kurallarının yardımı ile başkalarına aktarılmasını sağlayan çok yönlü ve gelişmiş bir sistemdir (Korkmaz, 2017, s.112).

Bireyin kendisini gerçekleştirebilmesi, ulus kimliğini içselleştirebilmesi ve yurttaşlık bilincini özümseyebilmesi için ana dilini en iyi şekilde bilip kullanması önemli bir konudur. Ana dili başlangıçta aileden ve yakın çevreden daha sonra da ilişkili bulunulan çevrelerden öğrenilir ve bireylerin toplumla en güçlü bağlarını oluşturur (Aksan, 1998, s. 81). Ana dili, insanın daha anne karnındayken duyduğu ve yakın çevresinden doğal yolla öğrendiği ilk dildir. Aslında bu durum, çoğu dil bilimci tarafından öğrenmeden çok edinim olarak kabul görmektedir. Bireyin çocukluk çağında tanıştığı ilk dil olması nedeniyle ana dilin öğrenilmediği; edinildiği ya da kazanıldığı vurgulanır (Vardar, 1988, s.20). Ana dili edinimi aile ve yakın çevrenin etkisiyle başlarken gelişimini belli sistemle yürütülen programlarla okullarda devam ettirir. Bu sayede bireylerin ana diliyle anlama ve anlatma becerilerini geliştirmeleri hedeflenir. Ana dilini doğru ve etkili kullanabilen bireyler yetiştirmek her ülkenin eğitim politikasında yer alan önemli bir husustur. Ana dilini yazılı ve sözlü olarak doğru kullanabilen yurttaşlar yetiştirmek devletin eğitim sistemine yüklediği bir mükellefiyettir. (Sinan, 2006, s. 77). Sosyal bir varlık olarak insanın kendini ifade edebilmesi, yaşamı boyunca başarılı adımlar atabilmesi, kişisel gelişimini tamamlayabilmesi ve çevresindekilerle iletişim kurabilmesi iyi bir ana dili eğitimiyle gerçekleşmektedir. İnsan hayatında bu denli önemli bir etkiye sahip olan ana dili eğitimi ülkemizde Türkçe dersi ve onun müfredatı kapsamında ele alınmaktadır. Türkçenin ana dili olarak öğretiminde bireylerin dinleme, konuşma, okuma ve yazma gibi temel dil becerileriyle birlikte dil bilgisi kurallarını sezmeleri bu noktada önemli bir husus olarak görülmektedir.

1.2. Türkçe Eğitimi ve Öğretimi

Dili etkili ve doğru kullanabilme becerisi eğitimle elde edilebilen ve geliştirilebilen bir özelliktir. Ülkemizde ana dili eğitimi kapsamında Türkçe eğitimi verilmektedir. Okullarımızda Türkçe dersi, anlama beceri alanını oluşturan dinleme ve okuma ile anlatma beceri alanını oluşturan konuşma ve yazma eğitimiyle ele alınır. Millî Eğitim Bakanlığının yayınladığı programa göre Türkçe dersiyle öğrencilerin temel becerilerinin (dinleme/izleme, konuşma, okuma, yazma) geliştirilmesi, dilimizin zenginliklerinin farkına varıp Türkçeyi etkili ve doğru bir şekilde kullanmaları, Atatürk ilke ve inkılapları ışığında millî duygularını benimsemeleri hedeflenmektedir. Türkçe öğretimi eleştirel düşünebilen, girişimci, kararlı, empati kurabilen, kültürüne katkı sağlayabilen bireyler yetiştirmeyi hedef alan çok yönlü ve bütüncül bir anlayışı kapsar (Güneş, 2019, s. 1).

Türkçe eğitimi dört temel beceriye dayanmaktadır ve bunlardan ilki, daha anne karnındayken edinilmeye başlayan anlama temeline dayanan dinleme becerisidir. Dinleme en etkili öğrenme yollarından biridir ve günlük hayatta da en sık başvurulan beceri olarak

karşımıza çıkar. Dinleme, konuşan kişinin vermek istediği mesajı, pürüzsüz olarak anlayabilme ve söz konusu uyarana karşı tepkide bulunabilme etkinliğidir (Demirel, 1999, s. 33). Dinleme, çeşitli amaçlarla geliştirilmesi gereken anlamlandırma süreci içeren aktif bir beceridir. Öneminin aksine bu beceri, araştırmacılara göre ihmal edilmiş bir alandır. Kendiliğinden öğrenilen bir beceri gibi görülen dinleme, tıpkı diğer beceriler gibi üzerinde durulması ve geliştirilmesi gereken önemli bir alandır. Dinleme becerisi ilk edinilen beceridir ve diğer becerilerin öğrenilmesine de zemin hazırlar. İlkokuldan itibaren öğrencilere eğitim-öğretimin yanı sıra dinleme alışkanlığının kazandırılması Türkçe dersinin amaçları arasında yer alır.

Dinlemeyle birlikte gelişmeye başlayan konuşma, insanlar arasında en çok kullanılan dil becerilerindedir. Duygu ve düşünceleri sözlü olarak paylaşımında bulunma eylemine konuşma denir. Doğuştan gelen konuşma yetisi okul hayatının başlaması ile beraber eğitimle doğru ve etkili bir şekle bürünür. Öğrenciye mantıklı düşünme ve doğru anlatma yollarını kazandıran konuşma becerisidir. Dil öğrenme sürecinde dinlemenin ardından gelen beceri konuşma, okuma ve yazma becerilerine zemin hazırlar. Türkçe öğretim programlarıyla bireyin kendini sözlü olarak ifade etmesi, konuşma kurallarını uygulaması, konuşurken sesini ve beden dilini etkili kullanması gibi özelliklerini geliştirmesi hedeflenmektedir.

Temel becerilerden bir diğeri olan okuma, anlama sürecidir. İnsan bilme ve anlama ihtiyacının çoğunu okuyarak elde eder. Okuma becerisi, dinleme ve konuşma becerilerinin aksine doğuştan gelen bir beceri olmayıp sonradan eğitim ve öğretim yoluyla edinilip geliştirilen bir öğrenme alanıdır. Okuma, sözcüklerin duyu organları yoluyla algılanıp anlamlandırılması, kavranması ve yorumlanmasına dayanan zihinsel bir etkinliktir (Sever, 2000, s. 11). Okuma, dil ve zihinsel becerilerin etkin olduğu; kavrama, düşünme ve yorumlama becerilerinin geliştirildiği önemli bir sahadır. Bu nedenle Türkçe öğretiminde okuma becerisine ayrı bir önem verilmekte, öğrencilerde bu becerinin en iyi şekilde geliştirilmesi için sistemli ve düzenli çalışmalar sürdürülmektedir. Türkçe öğretim programlarıyla öğrencilerin okuma becerilerini geliştirerek düşünen, merak eden, sorgulayan, öğrendiklerini içselleştiren, eleştiren, okuduklarını değerlendirme süzgecinden geçirerek anlama ulaşan okuyucular olmaları hedeflenmektedir.

Yazma, dil öğretimi kapsamında zihinsel faaliyetlerin üst düzeyde kullanıldığı temel becerilerdendir. Yazma becerisi, temel beceriler arasında ortaya bir ürün koyma bakımından ayrı bir öneme sahiptir. Yazma, zihnimizdeki duygu, düşünce, istek ve olayların belli kurallara uygun olarak çeşitli sembollerle anlatılmasıdır (Güneş, 2013, s. 157). Yazmadaki temel amaç okuyucuya herhangi bir konuda, iletilmesi istenen mesajı aktarmaktır. Bilişsel becerilerin aktif bir şekilde kullanılması bakımından bireyleri en çok zorlayan ve onlara karmaşık gelen alan yazmadır. Yazma becerisi de diğer alanlarda olduğu gibi eğitimle çeşitli çalışmalar yoluyla geliştirilebilir. Türkçe öğretim programıyla da yazma becerisinin geliştirilmesiyle öğrencilerin duygu ve düşüncelerini etkili ve güzel bir şekilde anlatmaları, kendilerini ifade etmelerinde Türkçenin zenginliklerinden yararlanarak yazmayı alışkanlık hâline getirmeleri hedeflenmektedir.

Dil bilgisi dilin seslerini, sözcüklerin yapılarını, kökenlerini, cümle yapısını ve bunların tamamı ile ilgili kuralları kapsayan bilim dalıdır (Eker, 2017, s. 21). Öğrencilerin temel dil becerilerini doğru ve etkili bir şekilde kullanabilmeleri için Türkçenin dil bilgisi kurallarını

bilmeleri ve buna uygun kullanmaları göz ardı edilemez bir durumdur. Bu kuralların kazandırılıp geliştirilebileceği en önemli alan da yine Türkçe dersidir. Bu bağlamda Türkçe öğretim programlarında, bahsedilen temel dil becerilerinin kazandırılması sırasında dil bilgisi kurallarının da geliştirilmesi gerektiğine dikkat çekilmiştir. Bir dilde kendini ifade edebilme becerilerinin artmasında dünya bilgisinin, iletişim becerilerinin, konuşulan dile ilişkin bilgi birikiminin yanı sıra o dilin kurallarına hâkimiyet de büyük önem taşır (Pehlivan ve Aydın, 2020, s. 297). Yakın tarihteki Türkçe öğretim programları incelendiğinde dil bilgisi kuralları, dinleme/izleme, konuşma, okuma, yazma gibi temel becerilerin kazanımları arasına serpiştirilmiş ve dil bilgisi kurallarının sezdirilerek öğretilmesi hedeflenmiştir.

1.3. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bilim, teknoloji ve etkileşimin hızla ilerlemesine bağlı olarak günümüz dünyasında bilgilerin üretilmesi ve yaygınlaşmasıyla birlikte bireylerin ve toplumun ihtiyaçları da değişerek artmaktadır. Söz konusu yenilik ve değişimlerin eğitim ve öğretim boyutuna yansması kaçınılmaz bir gerçektir. Türkçe eğitimi alanındaki ihtiyaçlara yönelik değişiklikleri, yenilikleri sunmak ve bunları eğitim programlarına yansıtıp uygulanmasına katkıda bulunmak, ilgililerine ve eğitim öğretim uygulayıcılarına zamanında ulaştırıp onlara yol göstermesi adına birçok konuda (Türkçe ders kitabı ve programlarının incelenmesi, temel dil becerileri ve bunlara bağlı dil bilgisi, Türkçe öğretim yöntem ve teknikleri gibi) bilimsel çalışmalar yapıp yayımlanmaktadır. Türkçe eğitimi alanında yapılan çalışmaların konu çeşitliliği; bu çalışmaları inceleyerek değerlendirme ve bu çalışmalardan çeşitli genellemelere ulaşmayı beraberinde getirmektedir. Son dönemlere ait literatür taraması yapıldığında Türkçe eğitimi alanındaki araştırmaların incelenmesine yönelik çalışmaların yapıldığı görülmektedir.

Karaca ve Sinan (2021)'a ait "2013-2020 Yılları Arasında İjla'da Yayımlanan Türkçe Eğitime Yönelik Makalelerin Çeşitli Unsurlar Açısından İncelenmesi" adlı çalışmada ilgili yıllar arasında İjla dergisinde Türkçe eğitimi ile ilgili makaleler çeşitli değişkenler açısından incelenmiş ve araştırmaya göre yayımlanan makalelerin çoğunlukla öğrenci gelişimi ve ders kitaplarıyla ilgili olduğu, 1 veya 2 yazar tarafından yazıldığı ve nitel araştırma yöntemine göre yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Maden (2021)'e ait "Türkçe Ders Kitapları ile İlgili Lisansüstü Tezlerin Eğilimleri: Bir İçerik Analizi" adlı çalışma Türkçe ders kitaplarıyla alakalı lisansüstü tezlerin araştırma yönelimlerini ortaya koymak amacıyla yayımlanmış ve araştırma sonucunda, Türkçe ders kitaplarıyla alakalı 1992 yılından bu zamana kadar 358 tezin hazırlandığı, bu tezlerden 339'unun yüksek lisans, 18'inin doktora ve 1'inin sanatta yeterlik çalışması olduğu, ilk ve en fazla tezin Gazi Üniversitesinde hazırlandığı gibi sonuçlar bulunmuştur. Karagöz ve Şeref (2021)'in "Türkçe Eğitimi Doktora Tezlerine Bütünsel Bir Yaklaşım (1995-2020)" adlı çalışmasında Türkiye'de 1995-2020 yılları arasında savunulan Türkçe Eğitimi doktora tezlerinin araştırma yönelimlerinin belirlenmesi amaçlanmış ve alanda en çok tezin 2015 yılında üretildiği, desen olarak en çok karma desenin tercih edildiği gibi sonuçlara ulaşılmıştır. Gökçen ve Arslan (2019)'a ait "Türkçe Eğitimi Araştırmalarına Genel Bir Bakış: Bibliyometri Çalışması" adlı çalışmada Web of Science (WoS) veri tabanında yer alan bilimsel dergilerde Türkçe eğitime yönelik yayımlanan çalışmaların incelenmesi amaçlanmış ve Türkçe eğitimi araştırmaları konusunda en çok tartışılan başlıklar, makalelere destek olan kurum, ülke ve yazarlar gibi unsurlar araştırılmış ve sonucunda Türkçe eğitimi alanında araştırmaların son 10 yılda artış göstermekle birlikte yeterli olmadığı belirtilmiştir. Özçakmak (2017)'in "Türkçe Eğitimi Lisansüstü Araştırmalarında Yeni Yönelimler" adlı çalışmasında Türkçe eğitime yönelik

yapılan lisansüstü çalışmalarda hangi konulara ağırlık verildiğini tespit etmeyi amaçlamaktadır ve 2011-2015 yılları arasında Türkçe eğitimiyle ilgili yapılan lisansüstü tezler; yılı, türü, enstitüsü, üniversitesi gibi başlıklara göre incelenerek bu hususlarda bazı değerlendirmelerde bulunulmuştur.

Dönmez ve Gündoğdu (2016)'nın "2000-2016 Yılları Arasında Türkçe Öğretim Programları Alanında Yayımlanan Makale ve Tezlerin Analizi" çalışmasında ilgili yıllar arasında yayımlanmış makale ve tezlerin yöntem bölümlerinin analizi amaçlanmıştır. Bu çalışmaya göre makalelerin çoğunlukla tek ve iki yazarlı, nitel çalışma ağırlıklı olduğu, örneklem grubunun genellikle öğretmenlerden oluştuğu gibi sonuçlara ulaşılmıştır. Tok ve Potur (2015)'a ait "Yazma Eğitimi Alanında Yapılan Akademik Çalışmaların Eğilimleri (2010 - 2014 Yılları)" adlı çalışmada yazma eğitimi konusunda ilgili yıllara ait belirlenen yüksek lisans/doktora tezleri ve makalelerin çeşitli açılardan incelenmesi ve değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmada hedef kitlesinin en fazla ortaokul öğrencilerinin olduğu, yazmanın daha çok okuma ve ilk okuma ile ilişkilendirildiği, tercih edilen araştırma yöntemi bakımından nicel olduğu sonuçlarına varılmıştır.

Doğan ve Özçakmak (2014)'a ait "Dinleme Becerisinin Eğitimi Üzerine Yapılan Lisansüstü Tezlerin Değerlendirilmesi" adlı çalışmada dinleme eğitimi konusunda 1998-2013 yılları arasında yapılan yüksek lisans ve doktora tezleri çeşitli açılardan incelenmesi amaçlanmıştır ve dinleme becerisine yönelik çalışmaların yetersiz olduğu sonucuna varılmıştır. Varışoğlu, Şahin ve Göktaş (2013)'a ait "Türkçe Eğitimi Araştırmalarında Eğilimler" adlı çalışmada Türkçe eğitime yönelik ilgili dergilerdeki makaleleri çeşitli konulara göre inceleyerek model olarak tarama modelindeki çalışmaların ağırlıklı olduğu, veri analizi yöntemleri arasında betimsel analizin daha çok kullanıldığı gibi sonuçlar elde edilmiştir. Sevim ve İşcan (2012)'a ait "Türkçenin Eğitimi ve Öğretimi Alanında Yapılan Yüksek Lisans Tezlerinde Geçen Anahtar Kelimelere Dönük Bir İçerik Analizi" adlı çalışmada Türkçe eğitimi alanında yazılan yüksek lisans tezlerinde görülen anahtar kelimeler incelenilerek yapılan içerik analizinde dinleme ve konuşma becerilerine ait araştırmaların yetersiz olduğu gösterilmiştir.

Son dönemlerde Türkçe eğitimi ve öğretimiyle ilgili yapılmış çalışmaların yukarıda dile getirilen çalışmalara inceleme konusu olduğu görülmektedir. Fakat Türkçe, edebiyat, kültür ve eğitim alanlarına katkı sağlama, okuyucularına ve araştırmacılara rehber olma amacıyla çıkarılan Uluslararası TEKE Dergisi'nde yayımlanan makalelerin araştırma eğilimlerinin incelenmesi bağlamında bir çalışmanın eksikliği dikkat çekmektedir. Bu çalışmanın amacı, Türkçe, edebiyat, kültür ve eğitim alanlarında yapılan araştırmaları ilgililerine aktarmada aracılık etme, Türklük bilimi alanına katkı sunma gibi hedefleri olan Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makaleleri çeşitli açılardan değerlendirmektir. Söz konusu amaç doğrultusunda doküman analizi tekniğiyle Türkçe eğitimi alanıyla ilgili makaleler; yayın yılı, yazar sayısı, birden fazla çalışmada yer alan yazar durumu, başlıklarında kullanılan kelime sayısı, hedef kitlesi/grubu, konu alanı, kaynağı, araştırma yöntemi, anahtar kelime/kelime grubu sayısı gibi dokuz ayrı kategoride detaylı olarak incelenerek değerlendirilmiştir. Bu çerçevede "Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında yayımlanan makaleler neleri içermekte ve nasıl bir görünüm sergilemektedir?" sorusuna yanıt vermek araştırmanın temel amacını oluşturmaktadır. Araştırmanın amacına ve problemine uygun olacak şekilde aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. 2012-2021 yılları arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerin yıllara göre dağılımı nasıldır?
2. 2012-2021 yılları arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerin yazar sayısına göre dağılımı nasıldır?
3. 2012-2021 yılları arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerde birden çok çalışmada yer almış yazarların dağılımı nasıldır?
4. 2012-2021 yılları arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerin başlıklarında kullanılan kelime sayısına göre dağılımı nasıldır?
5. 2012-2021 yılları arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerin hedef kitlelerine/gruplarına göre dağılımı nasıldır?
6. 2012-2021 yılları arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerin konu alanı bakımından dağılımı nasıldır?
7. 2012-2021 yılları arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerin kaynaklarına göre dağılımı nasıldır?
8. 2012-2021 yılları arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerin araştırma yöntemlerine göre dağılımı nasıldır?
9. 2012-2021 yılları arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerin anahtar kelime/kelime grubu sayısına göre dağılımı nasıldır?

2. Yöntem

2.1. Araştırma Modeli

Bu çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi tekniğiyle ele alınmıştır. Nitel araştırmalar, durumların, hadiselerin ve algıların doğal ortamında gerçekçi ve bütüncül şekilde ortaya konması amacıyla gözlem, görüşme, doküman analizi gibi veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı ve nitel bir sürecin takip edildiği çalışmalardır (Yıldırım ve Şimşek, 2018, s. 41). Doküman analizi; bir metnin, kitabın ya da belgenin içeriğinde gizli kavram, ilke ve özellikleri anlama ve anlatma amacı ile yapılan tarama çalışmasıdır. Metinlerdeki bakış açısı, felsefe, dil ve anlatım, derin anlam vb. özellikler derinlikli bir çözümleme ile anlaşılmaya çalışılır (Karasar, 2020, s. 231). Bu çalışmayla Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında yayımlanmış makalelerin yayın yılı, yazar sayısı, birden çok çalışmada yer almış yazarlar, başlıklarında kullanılan kelime sayısı, hedef kitleleri/grupları, konu alanı, kaynağı, araştırma yöntemine göre dağılımı, anahtar kelime/kelime grubu sayısı gibi unsurlar açısından incelenmesi ve değerlendirilmesi hedeflenmiştir.

2.2. Araştırma Materyali

Bu çalışmanın araştırma materyalini, Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makaleler oluşturmaktadır. Uluslararası TEKE Dergisi'nin 2012-2021 yılları arasındaki sayılarında Türkçe eğitimi alanında Türkçe öğretmeni ve adayları, ilkökul öğrencileri, ortaokul öğrencileri, Türkçe öğretim programı, dil becerileri ve her iki kademedeki okutulan Türkçe ders kitaplarına yönelik yazılan makaleler çalışmanın araştırma materyalini seçerken ölçüt olarak alınmıştır.

2.3. Verilerin Toplanması

Araştırmanın hedefine, amacına ve konusuna göre araştırmacılarının kendi geliştirdikleri veya daha önce başkaları tarafından geliştirilmiş olan ve çalışmak istedikleri örneklem üzerinden bilgi, veri toplamalarına imkân veren araçlar veri toplama araçları olarak adlandırılır (Şen ve Yıldırım, 2019, s. 370). Bu çalışmadaki veriler, Uluslararası TEKE Dergisi'nin 2012-2021 yılları arasındaki 33 ayrı sayısında yayımlanmış Türkçe eğitimi konulu ve ulaşılabilen 85 makaleden toplanmıştır.

2.4. Verilerin Analizi

Bu çalışmada Uluslararası TEKE Dergisi'nin 2012-2021 yılları arasındaki 33 ayrı sayısında yayımlanmış Türkçe eğitimi konulu 85 makalenin incelenmesinde betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır. Bazı durumlarda yüzde gibi oldukça sınırlı istatistikler, bazı durumlarda ise kodlamalar sonrası ulaşılan kategoriler arası ilişkilerin incelenmesi için çapraz tablolar kullanılsa da nitel araştırmalarda genellikle istatistik analizler yerine betimlemeler kullanılır (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2021, s. 258). Söz konusu makaleler; yayın yılı, yazar sayısı, birden çok çalışmada yer almış yazarların durumu, başlıklarda kullanılan kelime sayısı, hedef kitlesi/grubu, konu alanı, kaynağı, araştırma yöntemi ve anahtar kelime/kelime grubu sayısı bakımından dokuz ayrı kategoride incelenmiştir.

3. Bulgular

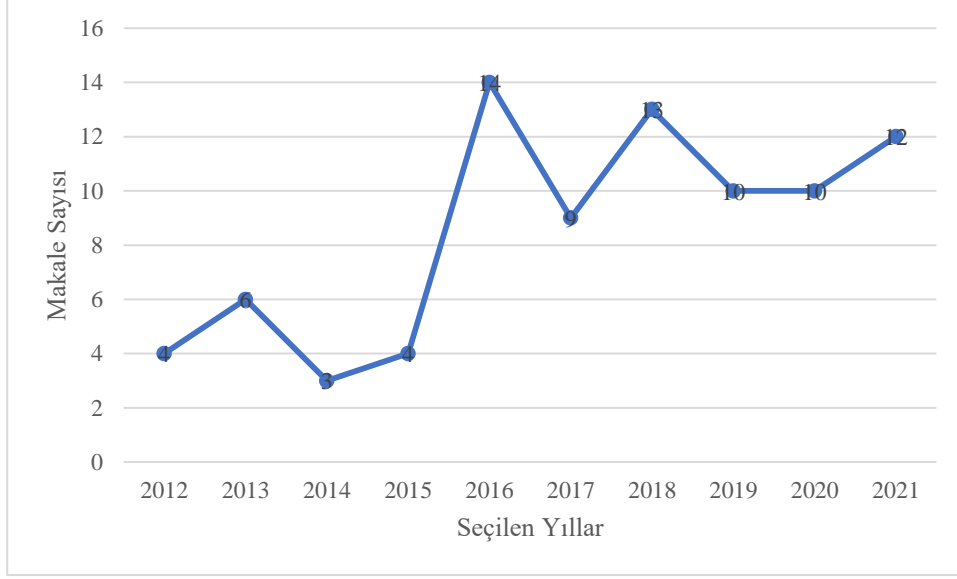
Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında yazılmış 85 makale dokuz ayrı kategoride detaylı olarak incelenerek değerlendirilmiştir.

3.1. 2012-2021 Yılları Arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe Eğitimi Alanında Yayımlanmış Makalelerin Yıllara Göre Dağılımı

Tablo 1: Makalelerin Yıllara Göre Dağılımı

Yıl	Frekans	%
2012	4	4,71
2013	6	7,06
2014	3	3,53
2015	4	4,71
2016	14	16,47
2017	9	10,59
2018	13	15,29
2019	10	11,76
2020	10	11,76
2021	12	14,12
Toplam	85	100

Şekil 1. Makalelerin yıllara göre dağılımını gösteren çizgi grafik

Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makale sayılarında yıllara göre belirli farklılıklar görülmektedir. Makalelerin yayın yılına bakıldığında en fazla makalenin (f:14) 2016 yılına ait olduğu ve en az makalenin (f:3) 2014 yılına ait olduğu anlaşılmaktadır. Diğer yıllarda yayımlanmış makaleler incelendiğinde 2012'de (f:4) makale, 2013'de (f:6), 2015'de (f:4), 2017'de (f:9), 2018'de (f:13), 2019'da (f:10), 2020'de (f:10) ve 2021'de (f:12) makale yayımlanmıştır.

3.2. 2012-2021 Yılları Arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe Eğitimi Alanında Yayımlanmış Makalelerin Yazar Sayısına Göre Dağılımı

Tablo 2: Makalelerin Yazar Sayısına Göre Dağılımı

Yazar sayısı	Frekans	%
1 yazarlı	28	32,94
2 yazarlı	45	52,94
3 yazarlı	10	11,76
4 yazarlı	1	1,18
5 yazarlı	1	1,18
Toplam	85	100

2012-2021 yılları arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde yayımlanmış makalelerin yazar sayılarında çeşitlilik olduğu göze çarpmaktadır. 2019 yılında 8/3 sayısında yayımlanan "Metin Türü Bağlamında Okuma Yöntem-Teknikleriyle Üstbilişsel Okuma Stratejilerini İlişkilendirme Çalışması (Dilidüzgün, Çetinkaya Edizer, Ak Başoğul, Oryaşın, Yücelşen, 2019)" başlıklı makale yazar sayısı en fazla olan makedir. Makalelerin toplamına bakıldığında en çok 2 yazarlı (f:45) makale ve en az 4'ten fazla yazarlı makale yazıldığı tespit edilmektedir. Diğer makalelerin yazar sayısına bakıldığında ise 1 yazarlı makale sayısı (f:28) ve 3 yazarlı makale sayısı (f:10)'dur.

3.3. 2012-2021 Yılları Arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe Eğitimi Alanında Birden Çok Çalışmada Yer Almış Yazarların Dağılımı

Tablo 3: Birden Çok Çalışmada Yer Almış Yazarlara İlişkin Dağılım

Çalışma sayısı	Frekans	%
2 çalışmada yer alan yazarlar	14	82,35
3 çalışmada yer alan yazarlar	1	5,88
4 çalışmada yer alan yazarlar	2	11,76
Toplam	17	100

Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında birden fazla çalışmada yer alan yazarlar incelendiğinde en sık (f:14) 2 çalışmada yer alan yazarların bulunduğu tespit edilmiştir. 3 çalışmada yer alan yazar sayısı (f:1) ve 4 çalışmada yer alan yazar sayısı (f:2). Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında yayımlanmış çalışmaların çoğunlukla farklı yazarlara ait olduğu belirlenmiştir.

3.4. 2012-2021 Yılları Arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe Eğitimi Alanında Yayımlanmış Makalelerin Başlıklarında Kullanılan Kelime Sayısına Göre Dağılımı

Tablo 4: Makalelerin Başlıklarında Yer Alan Kelime Sayılarına Göre Dağılımı

Başlıkta kullanılan kelime sayısı	Frekans	%
4 ve daha az kelime	1	1,18
5-7 arası kelime	14	16,47
8-10 arası kelime	25	29,41
11-13 arası kelime	30	35,29
14 ve üzeri kelime	15	17,65
Toplam	85	100

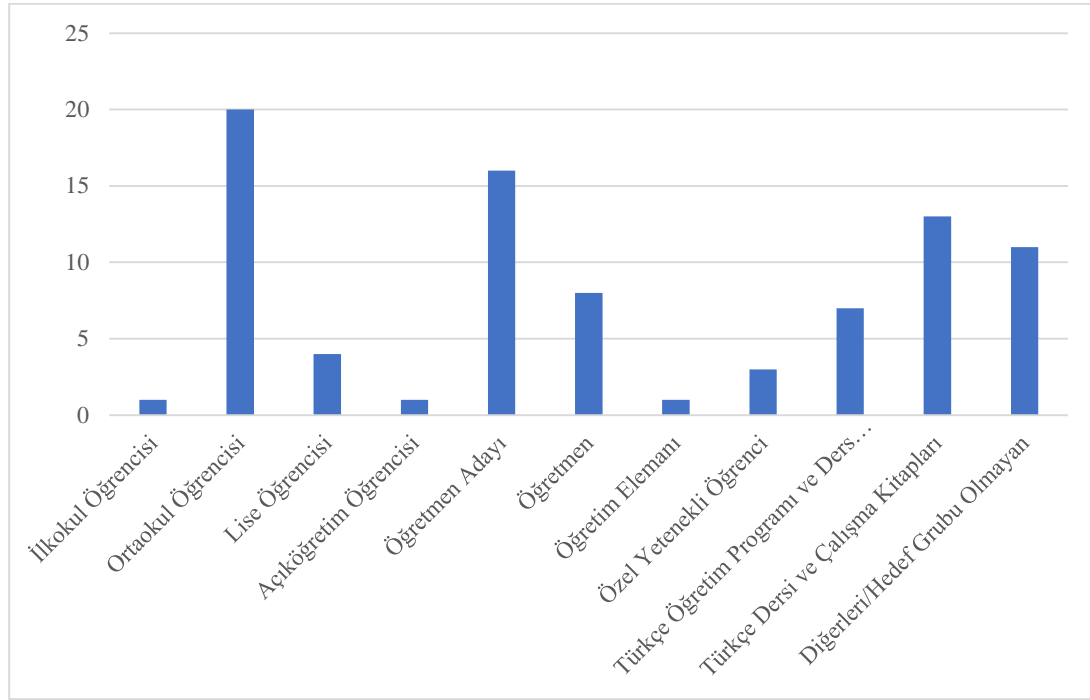
Uluslararası TEKE Dergisi'nde yer alan makale başlıklarının kelime sayıları incelendiğinde en çok 11-13 arası kelime sayılı (f:30) en az 4 ve daha az kelime sayılı (f:1) makale başlıkları olduğu gösterilmiştir. "Türkçe Öğretmeninin Öğrenme Stilleri (Maden, 2012)" adlı makalenin en kısa başlığa; "5, 6, 7 ve 8. Sınıf Türkçe Dersi Okuma Kazanımlarının Okuma Modelleri ile İlişkisi Üzerine Bir İnceleme (Kökçü ve Demirel, 2017)" adlı makalenin ise en uzun başlığa sahip olduğu görülmüştür. Ayrıca 5-7 arası kelime (f:14), 8-10 arası kelime (f:25) ve 14 ve üzeri (f:15) kelime sayılı başlığı olan makaleler olduğu görülmüştür.

3.5. 2012-2021 Yılları Arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe Eğitimi Alanında Yayımlanmış Makalelerin Hedef Kitlelerine/Gruplarına Göre Dağılımı

Tablo 5: Makalelerin Hedef Kitlelerine/ Gruplarına Göre Dağılımı

Hedef Gruplar	Frekans	%
İlkokul Öğrencisi	1	1,18
Ortaokul Öğrencisi	20	23,53
Lise Öğrencisi	4	4,71
Açıköğretim Öğrencisi	1	1,18
Öğretmen Adayı	16	18,82
Öğretmen	8	9,41
Öğretim Elemanı	1	1,18
Özel Yetenekli Öğrenci	3	3,53
Türkçe Öğretim Programı ve Ders Programı	7	8,24
Türkçe Dersi ve Çalışma Kitapları	13	15,29
Diğerler alanlar	11	12,94
Toplam	85	100

Şekil 2. Makalelerin hedef kitleleri/gruplarına ilişkin sütun grafiği

2012-2021 yılları arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde yayımlanmış makaleler hedef kitleleri bakımından farklılık göstermektedir. En sık hedef kitlesinin (f: 20) ortaokulu öğrencileri olduğu bulunmuştur. Diğer hedef kitlelerin sıklığına bakıldığında öğretmen adayları (f: 16), Türkçe dersi ve çalışma kitapları (f: 13), diğerleri (f: 11), öğretmen (f: 8), Türkçe öğretim

programı ve ders programı (f: 7), lise öğrencisi (f:4), özel yetenekli öğrenci (f:3), ilkokul öğrencisi/açıköğretim öğrencisi/öğretim elemanı (f: 1) olarak bulunmuştur.

3.6. 2012-2021 Yılları Arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe Eğitimi Alanında Yayımlanmış Makalelerin Konu Alanı Bakımından Dağılımı

Tablo 6: Makalelerin Konu Alanı Bakımından Dağılımı

Konu Alanı	Frekans	%
Yaklaşım, Model, Öğretim, Yöntem ve Teknik	12	14,12
Dinleme Becerisi	5	5,88
Konuşma Becerisi	4	4,71
Okuma Becerisi	17	20
Yazma Becerisi	13	15,29
Tüm Dil Becerileri	6	7,06
Dil Bilgisi	5	5,88
Öğretmen Gelişimi	2	2,35
Öğretmen ve Öğrenci Görüşleri	7	8,24
Sözlük/Sözcük Öğretimi	4	4,71
Yüksek Lisans/ Doktora Tezi Çalışmaları	5	5,88
Diğerleri	5	5,88
Toplam	85	100

Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yıllarında Türkçe eğitimiyle ilgili makalelerin çeşitli konu alanlarından oluştuğu ve en çok okuma becerisine (f:17) yönelik makalelerin yayımlandığı görülmektedir. Konu başlıkları kendi içinde temel becerilere göre sınıflandırılırsa okuma becerisini (f:13) değeriyle yazma becerisi takip etmekte ve dergide en çok yer verilen becerilerden bir diğeri olduğu tespit edilmektedir. Makalelerde geçen diğer konu alanlarına bakıldığında yaklaşım, model, öğretim, yöntem ve teknik kapsamında 12 makaleye, öğretmen ve öğrenci görüşlerinden oluşan 7 makaleye, tüm dil becerilerini kapsayan 6 makaleye, dil bilisi/dinleme becerisi/yüksek lisans-doktora çalışmaları ve diğerleri konusunda ayrı ayrı 5 makaleye, konuşma becerisi ve sözcük/sözlük öğretiminde ayrı ayrı 4 makaleye yer verildiği belirlenmiştir.

3.7. 2012-2021 Yılları Arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe Eğitimi Alanında Yayımlanmış Makalelerin Kaynaklarına Göre Dağılımı

Tablo 7: Makalelerin Kaynaklarına Göre Dağılımı

Makalenin Kaynağı	Frekans	%
Sözlü Bildiri	14	16,47
Yüksek Lisans Semineri	1	1,18
Yüksek Lisans Tezi	6	7,06
Doktora Tezi	7	8,24
Özgün Makale	57	67,06
Toplam	85	100

Makalelerin kaynakları incelendiğinde en sık özgün makale çalışmasının (f:57) ve en az yüksek lisans seminerinin (f:1) yer aldığı görülmektedir. Diğer makalelerin kaynaklarını sözlü bildiri (f:14), doktora tezi (f:7) ve yüksek lisans tezi (f:6) oluşturmaktadır.

3.8. 2012-2021 Yılları Arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe Eğitimi Alanında Yayımlanmış Makalelerin Araştırma Yöntemlerine Göre Dağılımı

Tablo 8: Makalelerin Araştırma Yöntemlerine Göre Dağılımı

Araştırma Yöntemi	Frekans	%
Nicel	38	44,71
Nitel	43	50,59
Karma	2	2,35
Diğer/Belirtilmemiş	2	2,35
Toplam	85	100

Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında yayımlanan Türkçe eğitimiyle ilgili makalelerde en sık tercih edilen araştırma yöntemi nitel (f:43) araştırmalardır. Diğer araştırma yöntemleri nicel (f:38) ve karma (f:2) araştırmalardır.

3.9. 2012-2021 Yılları Arasında Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe Eğitimi Alanında Yayımlanmış Makalelerin Anahtar Kelime/Kelime Grubu Sayısına Göre Dağılımı

Tablo 9: Makalelerin Anahtar Kelime/Kelime Grubu Sayısına Göre Dağılımı

Anahtar Kelime/Kelime Grubu Sayısı	Frekans	%
2 kelime/ kelime grubu	2	2,35
3 kelime/ kelime grubu	34	40,00
4 kelime/ kelime grubu	27	31,76
5 kelime/ kelime grubu	17	20,00
6 kelime/ kelime grubu	4	4,71
7 kelime/ kelime grubu	1	1,18
Toplam	85	100

Makalelerin anahtar kelime/kelime grubu sayısına göre dağılımlarına bakıldığında en sık 3 kelime/kelime grubundan oluşan (f: 34) makaleler bulunmaktadır. Diğer makalelerin anahtar kelimelerinde 4 kelime/kelime grubu (f:27), 5 kelime/ kelime grubu (f: 17), 6 kelime/kelime grubu (f: 4), 2 kelime/kelime grubu (f: 2) ve 7 kelime/kelime grubu (f:1) bulunmaktadır.

4. Sonuç ve Tartışma

Yapılan çalışmayla Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında Türkçe eğitimiyle ilgili yayımlanmış makalelerin araştırma eğilimlerini belirleyip incelemek, bu doğrultuda bazı değerlendirmelerde bulunup çeşitli sonuçlar çıkarmak hedeflenmiştir. Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında 33 ayrı sayıda yayımlanmış Türkçe eğitimi konulu çalışmalardan 85 makale araştırmada kullanılmıştır. İlgili Dergi'de Türkçe eğitimine yönelik uygun bulunan makaleler; yayın yılı, yazar sayısı, birden çok çalışmada yer almış yazarların durumu, başlıklarda kullanılan kelime sayısı, hedef kitlesi/grubu, konu alanı,

kaynağı, araştırma yöntemi, anahtar kelime/kelime grubu sayısı bakımından dokuz ayrı kategoride detaylı olarak incelenmiştir.

Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerin yıllara göre dağılımına bakıldığında; ele alınan yıllarda yayımlanan makale sayısında dönem dönem artış ve azalışların olduğu ve en çok makalenin 14 ile 2016 yılında olduğu, 2014'te ise 3 makale ile en az sayının yer aldığı tespitine ulaşılmıştır. Diğer yıllarda yayımlanmış makale sayıları incelendiğinde 2012'de (f:4) makale, 2013'de (f:6), 2015'de (f:4), 2017'de (f:9), 2018'de (f:13), 2019'da (f:10), 2020'de (f:10) ve 2021'de (f:12) makale yayımlandığı görülmüştür. Bulgularımız 2016 yılından sonra Uluslararası TEKE Dergisi'nde Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerin sayısının artmaya başladığını göstermektedir. Türkçe eğitimi alanında değişen ihtiyaçlarla güncellenen eğitim programlarının ilişkisini incelemek 2016 sonrasındaki makale artışıyla ilişkili olabilir.

Yayımlanmış makalelerin yazar sayılarının dağılımı incelendiğinde çeşitlilik olduğu ve ilgili yıllarda en çok 2 yazarlı (f:45) makale ve en az 4'ten fazla yazarlı makalelerin yer aldığı tespit edilmiştir. Diğer makalelerin yazar sayısına bakıldığında ise 1 yazarlı makale sayısı (f:28) ve 3 yazarlı makale sayısı (f:10) olduğu belirlenmiştir. Bulgularımızla uyumlu olarak Karaca ve Sinan (2021)'a ait "2013-2020 Yılları Arasında İjla'da Yayımlanmış Türkçe Eğitime Yönelik Makalelerin Çeşitli Unsurlar Açısından İncelenmesi" adlı çalışmada da en çok 2 yazarlı makalelerin yayımlandığı belirlenmiştir. Çalışmaların kapsamının az sayıda yazarla yapılmaya uygun olması nedeniyle az yazarlı çalışmaların daha sık olduğu düşünülebilir.

Uluslararası TEKE Dergisi'nde 2012-2021 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makaleler değerlendirildiğinde sadece 17 yazarın birden çok çalışmada yer aldığı ve en sık 2 çalışmada yer alan yazarların (f:14) bulunduğu gösterilmiştir. 3 çalışmada yer alan yazar sayısının (f:1), 4 çalışmada yer alan yazar sayısının (f:2) olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgu Uluslararası TEKE Dergisi'nde daha çok farklı yazarların makalelerinin yayımlandığını göstermektedir.

Makale başlıkları incelendiğinde en çok 11-13 arası kelimedenden (f:30) oluşan başlıkların yer aldığı tespit edilmiştir. En az kelimedenden oluşmuş başlığın da 4 ve daha az kelimeyle (f:1) "Türkçe Öğretmenin Öğrenme Stilleri (Maden, 2012)" adlı makalede yer aldığı görülmüştür. Ayrıca ilgili tarihler arasında yayımlanan makaleler incelendiğinde 8-10 arası kelimeli başlıkların da (f:25) sıklıkla tercih edildiği ulaşılan sonuçlardan bir diğeridir.

İncelenen makalelerin hedef kitlelerine/gruplarına göre dağılımı değişiklik içeren bir görünüm sergilemektedir. Türkçe eğitimiyle ilgili yayımlanan makalelerde daha çok ortaokul öğrencilerini (f:20) hedef alan yazıların ağırlıkta olduğu görülmüştür. Makalelerin hedef kitlelerine/gruplarına göre dağılımına ilişkin genel olarak da şu sonuçlar ortaya çıkmıştır; öğretmen adayına yönelik 16 makale, Türkçe dersi ve çalışma kitaplarına yönelik 13, öğretmenlere yönelik 8 makale, Türkçe öğretim programı ve ders programına yönelik 7 makale, lise öğrencisine yönelik 4 makale, özel yetenekli öğrenciye yönelik 3 makale, ilkökul öğrencisi/açıköğretim öğrencisi/öğretim elemanına yönelik 1'er makale olduğu görülmüştür.

Çalışma kapsamındaki yıllarda Dergi'de yer alan makalelerin çeşitli konu alanlarından oluştuğu ve en çok okuma becerisine (f:17) yönelik makalelerin yayımlandığı görülmüştür.

Konu başlıkları kendi içinde temel becerilere göre sınıflandırılırsa okuma becerisini (f:13) yazma becerisi takip etmiş ve Dergi’de en çok yer verilen becerilerden bir diğeri olduğu tespit edilmiştir. Makalelerde geçen diğerkonu alanlarına bakıldığında yaklaşım, model, öğretim, yöntem ve teknik kapsamında 12 makaleye, öğretmen ve öğrenci görüşlerinden oluşan 7 makaleye, tüm dil becerilerini kapsayan 6 makaleye, dil bilgisi/dinleme becerisi/yüksek lisans-doktora çalışmaları ve diğerkonu konusunda ayrı ayrı 5 makaleye, konuşma becerisi ve sözcük/sözlük öğretiminde ayrı ayrı 4 makaleye yer verildiği belirlenmiştir. Okuma becerisi, eğitim ve öğretim yoluyla edinilip geliştirilen bir öğrenme alanıdır. Öğrencinin okuma becerisi kazanması anlama becerisinin artmasını sağlayarak öğretimin daha sağlıklı bir temelde yürütülmesinde kritik öneme sahiptir. Bulgularımız okuma becerisinin Uluslararası TEKE Dergisi’nde ilgili yıllarda en sık ele alınan temel beceri alanı olduğunu göstermektedir.

Makalelerin kaynaklarına göre dağılımı incelendiğinde Uluslararası TEKE Dergisi’nde yer alan makalelerin çoğu doğrudan bir makale oluşturma amacıyla yazılan özgün ürünlerden (f:57) oluşmuştur. Uluslararası TEKE Dergisi’nde ilgili yıllar arasındaki makalelerin kaynaklarına bakıldığında özgün makalelerden sonra sözlü bildiri sonucunda oluşturulmuş (f:14) makalelerin geldiği görülmüştür. Ayrıca yayımlanmış makalelere doktora tezi (f:7), yüksek lisans tezi (f:6) ve yüksek lisans seminerinin (f:1) de kaynak teşkil ettiği belirlenmiştir.

İncelenen çalışmalarda yöntem seçimlerine bakıldığında daha çok tercih edilen araştırma yöntemi nitel (f:43) yöntemlerin ve nicel (f:38) yöntemlerin tercih edildiği, yazılan makalelerde karma (f:2) yöntemin çok fazla kullanılmadığı görülmüştür. Bazı çalışmalarda (f:2) metodolojik açıklamalar yapılmasına rağmen özgül olarak araştırma yöntemi belirtilmemiştir.

Yayımlanmış makalelerin anahtar kelime veya kelime grubuna göre sınıflandırılması incelendiğinde en sık 3 kelime/kelime grubundan oluşan anahtar kelimelerin (f: 34) ve en az 2 kelime/kelime grubundan oluşan anahtar kelimelerin (f: 2) yer aldığı görülmüştür. Diğerkelime/kelime grubu sayıları ile ilgili şu değerlere ulaşılmıştır: 4 kelime/kelime grubu (f:27), 5 kelime/ kelime grubu (f: 17), 6 kelime/kelime grubu (f: 4), 2 kelime/kelime grubu (f: 2) ve 7 kelime/kelime grubu (f:1).

Çalışmamızın çeşitli sınırlılıkları bulunmaktadır. Çalışma Uluslararası TEKE dergisinin 2012-2021 yılları arasındaki sayılarında Türkçe eğitimi alanında yayımlanmış makalelerle sınırlıdır. Ayrıca sadece Türkçe dilinde yayımlanmış makaleler çalışmaya dahil edilmiştir. Makaleler sadece dokuz kategori üzerinden incelenmiştir.

5. Öneriler

Çalışmalarda daha çok nitel ve nicel yöntemlerin tercih edildiği görülmektedir. Araştırmacıların daha güvenilir veriler elde edebilecekleri karma yöntemlere başvurmaları alana daha çok katkıda bulunmalarını sağlayabilir. Çalışmalar konu alanları bakımından ele alındığında, temel dil becerileri kapsamında okuma ve yazma becerilerine yönelimin fazla olduğu belirlenirken dinleme ve konuşma alanlarındaki çalışma sayılarının az olması dikkat çekmiştir. Araştırmacılar günlük hayatta en sık başvuru alan becerilerden olan dinleme ve konuşma becerilerine yönelik çalışmalara ağırlık verebilir. Yine konu alanı kapsamında öğretmen gelişimine yönelik yayımlanmış makalelerin azlığı dikkat çekmiştir. Araştırmacıların öğretmen gelişimine yönelik çalışmalar yapması, sahada çalışan eğitimcilerin ihtiyaçlarını belirleyerek ve çözüm önerileri sunarak Türkçe eğitim-öğretim hayatına katkıda bulunacaktır.

Makalelerin kaynakları incelendiğinde özgün çalışmaların sayısının sözlü bildiri, yüksek lisans tezi, yüksek lisans semineri ve doktora tezi gibi çalışmaların düzenlenmiş şekillerinin sayısına göre fazla olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Tez ve seminer çalışmaları yapacak araştırmacıların yöntem bilgilerini arttırmaya yönelik çalışmalar yapılması yüksek lisans semineri, yüksek lisans ve doktora tezlerinin yayınlarında daha fazla yer almasını sağlayabilir.

Kaynaklar

- Aksan, D. (1998). *Her yönüyle dil ana çizgileriyle dilbilim*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Aksan, D. (1999). *Şiir dili ve Türk şiir dili*. Ankara: Engin Yayınları.
- Alyılmaz, C. (2012). Uluslararası TEKE dergisi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 1(1), 1-5. <https://doi.org/10.7884/teke.29>
- Alyılmaz, C. (2016). Uluslararası TEKE (Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim) Dergisi. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, (41), 225-230.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2021). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Demirel, Ö. (1999). *İlköğretim okullarında Türkçe öğretimi*. İstanbul: MEB Yayınları.
- Doğan, Y. ve Özçakmak, H. (2014). Dinleme becerisinin eğitimi üzerine yapılan lisansüstü tezlerin değerlendirilmesi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 2(2), 90-99.
- Dönmez, B. ve Gündoğdu, K. (2016). 2000-2016 yılları arasında Türkçe öğretim programları alanında yayımlanan makale ve tezlerin analizi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 5(4), 2109-2125
- Eker, S.(2017). *Çağdaş Türk dili*. Ankara: Grafiker Yayınları
- Gökçen, D. ve Arslan, M. (2019). Türkçe eğitimi araştırmalarına genel bir bakış: bibliyometri çalışması. *Journal of Research in Turkic Languages*, 1(1), 39-56.
- Güneş, F. (2019). *Türkçe öğretimi: yaklaşımlar ve modeller*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Karagöz, B. ve Şeref, İ. (2021). Türkçe eğitimi doktora tezlerine bütünsel bir yaklaşım (1995-2020). *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 46, 43-68.
- Korkmaz, Z. (2019). *Dil bilgisi terimleri sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları
- Maden, S. (2021). Türkçe ders kitapları ile ilgili lisansüstü tezlerin eğilimleri: bir içerik analizi. *Türkiye Eğitim Dergisi*, 6(1), 30-45.
- Özbay, M. ve Melanlıoğlu, D. (2012). Türkçe öğretim programlarının dinleme becerisi bakımından değerlendirilmesi. *Turkish Studies*, 7(1), 87-97.
- Özçakmak, H. (2017). Türkçe eğitimi lisansüstü araştırmalarında yeni yönelimler (2011-2015). *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 6(3), 1607-1618.
- Pehlivan, A. ve Aydın, S. İ. (2020). *Dil bilgisi öğretimi*. Ankara: Pegem Akademi

- Sever, S. (2000). *Türkçe öğretimi ve tam öğrenme*. Ankara: Anı yayıncılık.
- Sevim, O. ve İşcan, A. (2012). Türkçenin eğitimi ve öğretimi alanında yapılan yüksek lisans tezlerinde geçen anahtar kelimelere dönük bir içerik analizi. *Electronic Turkish Studies*, 7(1), 1863-1873.
- Sinan, A. T. (2006). Ana dili eğitimi üzerine bazı düşünceler. *Fırat Üniversitesi Doğu Anadolu Bölgesi Araştırmaları Dergisi*, 4(2), 75-78.
- Sinan, A. T. ve Karaca, K. S. (2021). 2013-2020 yılları arasında IJLA'da yayımlanan Türkçe eğitime yönelik makalelerin çeşitli unsurlar açısından incelenmesi. *Çukurova Araştırmaları*, 7(3), 387-406.
- Şen, S. ve Yıldırım, İ. (2019). *Eğitimde araştırma yöntemleri*. Ankara: Nobel Yayınları.
- Tok, M. ve Potur, Ö. (2015). Yazma eğitimi alanında yapılan akademik çalışmaların eğilimleri (2010-2014 yılları). *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 3(4), 1-25.
- Vardar, B. (1980). *Açıklamalı dilbilim terimler sözlüğü*. İstanbul: ABC Kitabevi
- Varışoğlu, B., Şahin, A. ve Göktaş, Y. (2013). Türkçe eğitimi araştırmalarında eğilimler. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 13(3), 1767-1781.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2018). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Ek 1. Çalışmada kullanılan makalelerin çevrim içi künye bilgisi

- Akbaba, R. S. ve Türel, Y. K. (2016). Yazma becerisinde dönüt ve dönüt aracı olarak kullanılan bilgisayara ilişkin bir derleme çalışması. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 5(4), 2023-2040. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.725>
- Akbaba, R. S. ve Yalçın, S. K. (2016). 6. sınıf öğrencilerinin yazma becerilerinde görülen hataların sınıflandırılması. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(3), 1320-1338. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.678>
- Akdeniz, S. (2019). Ortaokul Türkçe ders kitaplarının Türk ve dünya edebiyatını temsil kabiliyeti açısından incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 8(2), 1119-1136. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4526>
- Aktaş, C. K. ve Gündoğdu, K. (2018). Dinleme-konuşma dersine ilişkin öğretim elemanları ve öğrencilerin görüşleri (adnan menderes üniversitesi ydyo örneği). *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(1), 509-527. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4088>
- Aktaş, E. ve Bayram, B. (2017). Ortaokul öğrencilerinin okuduğunu anlamada özetleme stratejilerini kullanma becerilerinin değerlendirilmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 6(1), 346-360. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.3787>
- Aktaş, E. ve Şentürk, L. (2016). Örtülü anlam unsurlarının Türkçe dersi öğretim programı ve çalışma kitaplarındaki yeri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(1), 371-394. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.569>

- Altunkaya, H. ve Sülükçü, Y. (2018). 7. sınıf öğrencilerinin okuma stratejileri üstbilişsel farkındalık düzeyleri ile okuduğunu anlama becerileri arasındaki ilişki. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(4), 2502-2517. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4328>
- Altunkaya, H. ve Erdem, İ. (2016). Açık öğretim ortaokulu öğrencisi hükümlü ve tutukluların yazma kaygıları. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(3), 1370-1391. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.696>
- Arı, G. ve Soylu, S. (2020). Beşinci sınıf öğrencilerinin görsel okuma becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 9(2), 718-735. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4557>
- Arslan, A. (2013). Okuma becerisi ile ilgili makalelerde cinsiyet değişkeni. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 2(2), 251-265. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.153>
- Arslan, N. ve Durukan, E. (2015). Ortaokul öğrencilerinin öğrenme stilleri ve yazma eğilimleri arasındaki ilişki. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 4(3), 1251-1267. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.533>
- Aslan, M. ve Atik, U. (2018). 2015 ve 2017 ilkököl Türkçe dersi öğretim programı kazanımlarının revize edilmiş bloom taksonomisine göre incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (Teke) Dergisi*, 7(1), 528-547. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4096>
- Aytaç, A. ve Kaygısız, N. (2019). Lise öğrencilerinin okumaya ilişkin tutumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 8(4), 2240-2255. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4545>
- Başkan, A. (2019). Kelime bilgisi ve dil bilgisi düzeyinin yedinci sınıf öğrencilerinin yazma becerisi ile ilişkisi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 8(2), 965-982. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4375>
- Bayraktar, İ. ve Durukan, E. (2016). Türkçe ders kitaplarında metin sadeleştirme üzerine bir değerlendirme. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(3), 1356-1369. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.709>
- Becel, A. ve Alptekin, T. K. (2021). Türkçe öğretmeni adaylarının bilgi okuryazarlık düzeyinin belirlenmesi: Kilis 7 aralık üniversitesi örneği. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(4), 1493-1506. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5352>
- Bıçak, N. ve Alver, M. (2018). 2018 Türkçe dersi öğretim programı'na ilişkin öğretmen görüşleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(4), 2480-2501. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4355>
- Bican, G. ve Sinan, A. T. (2018). Türkçe öğretiminde kullanılan terim sözlüklerinin karşılaştırılması. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(2), 759-770. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4225>

- Bircan, E. (2019). Türkçe öğretmeni adaylarının dinleme eğitimi dersiyle ilgili görüşleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 8(3), 1773-1795. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4554>
- Bora, A. ve Arslan, M. A. (2019). Türkçe ders (5, 6, 7, 8) kitaplarındaki metinlerin okunabilirlik yönünden incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(1), 222-236. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5244>
- Çelik, M. ve Şengül, M. (2017). Türkçe öğretmeni adaylarının kişilik özellikleri ve mesleki kaygı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 6(4), 2597-2615. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4017>
- Çerçi, A. (2016). 6. sınıf Türkçe dersi öğrenci çalışma kitabının etkinliği oluşturan unsurlar bakımından değerlendirilmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 5(4), 1984-1998. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.712>
- Çoban, İ. ve Polatcan, F. (2020). Ortaokul Türkçe ders kitaplarındaki bulmaca etkinliklerinin eş anlamlı kelime öğretimi açısından değerlendirilmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 9(3), 1151-1166. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5123>
- Dadandı, P. U., Dadandı, İ. ve Koca F. (2018). PISA 2015 Türkiye sonuçlarına göre sosyoekonomik faktörler ile okuma becerileri arasındaki ilişkiler. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(2), 1239-1252. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4200>
- Demir, H. ve Baş, Ö. (2019). Türkçe ders kitabındaki metinlerin eleştirel düşünme ölçütlerini karşılaması üzerine nitel bir araştırma. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 8(2), 983-1006. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4388>
- Demir, S. (2015). Üniversite öğrencilerinin okuma tutum ve alışkanlıkları üzerine bir değerlendirme. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 4(4), 1657-1671. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.531>
- Demir, S. ve Çiftçi, Ö. (2019). Türkçe öğretmen adaylarının yazma kaygısı düzeyleri ve nedenleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 8(4), 2215-2239. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4543>
- Demir, T. (2013). İlköğretim öğrencilerinin yaratıcı yazma becerileri ile yazma özyeterlik algısı ilişkisi üzerine bir çalışma. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 2(1), 84-114. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.141>
- Demir, T. T. ve Çalışkan, G. (2021). Türkçe eğitimi alanında nitel araştırma yöntemleri kullanılarak yapılan doktora tezlerindeki eğilimler. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(4), 1412-1429. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5401>
- Demirel, Ş. ve Deniz, H. (2021). 5. Sınıf Türkçe ders kitabındaki şiirlerin çocuğa görelilik ölçütlerine göre incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(2), 720-740. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5251>
- Dilekçi, A. ve Karatay, H. (2021). Türkçe dersi öğretim programlarında 21. yüzyıl becerileri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(4), 1430-1444. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5407>

- Dilidüzgün, Ş., Edizer, Z. Ç., Başoğlu, D. A., Oryaşın, M. ve Yücelşen, N. (2019). Metin türü bağlamında okuma yöntem-teknikleriyle üstbilişsel okuma stratejilerini ilişkilendirme çalışması. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 8(3), 1796-1816. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4575>
- Dinçel, B. K. (2018). Ortaokul öğrencilerinin Türkçe dersinde yaşadıkları dinleme sorunları ve sorunların çözümüne yönelik beklentileri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(4), 2551-2571. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4332>
- Dölek, O. (2021). Konuşma tutumunun konuşma başarımını yordama gücü. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(4), 1477-1492. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5389>
- Durualp, E., Çiçekoğlu, P. ve Durualp, E. (2013). Sekizinci sınıf öğrencilerinin kitap okumaya yönelik tutumlarının internet ve kitap okuma alışkanlıkları açısından incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 2(1), 115-132. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.144>
- Durukan, E. ve Demir, E. (2017). 6, 7 ve 8. sınıf Türkçe dersi öğrenci çalışma kitaplarındaki etkinliklerin Bloom'un yenilenmiş taksonomisine göre sınıflandırılması. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 6(3), 1619-1629. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.3937>
- Erdağı Toksun, S. ve Toprak, F. (2019). Türkçe öğretmenlerinin okuma stratejileri bilişsel farkındalık becerilerini kullanma düzeylerine ilişkin bir araştırma (Kars ili örneği). *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 8(2), 1137-1157. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4410>
- Geçgel, H., Kana F., K., Vatansever, Y. Y. ve Çalık, F. (2020). Türkçe öğretmeni adaylarının çok boyutlu 21. Yüzyıl becerilerinin belirlenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 9(4), 1646-1669. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5166>
- Gömlüksiz, M. N., Sinan, A. T. ve Doğan, F. N. (2020). Türkçe, Türk dili ve edebiyatı ile çağdaş Türk lehçeleri öğretmen adaylarının öğretim teknikleri seçme yeterliklerine ilişkin algıları. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 9(2), 750-768. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4695>
- Gündoğdu, A. E. (2012). İlköğretim altıncı sınıf türkçe dersi sözcük öğretimi etkinliklerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 1(1), 201-217. doi: <http://doi.org/10.7884/teke.18>
- Gündoğdu, K. ve Dönmez, B. (2016). 2000-2016 yılları arasında Türkçe öğretim programları alanında yayımlanan makale ve tezlerin analizi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(4), 2109-2125. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.1743>
- Gündüz, A. ve Demir, S. (2020). Dinleme stratejilerinin uygulanabilirliğine dair Türkçe öğretmenlerinin görüşleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 9(4), 1697-1719. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5161>

- Güney, N. (2016). Öğretmenlerin yazma eğitimine yönelik düşünceleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(2), 970-985. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.637>
- İskender, H., Yiğit, F. ve Bektaş, R. (2015). Türkçe öğretmenlerinin özel alan yeterliklerine yönelik görüşlerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 4(1), 305-327. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.414>
- Kahtalı, B. D. ve Sis, N. (2020). Türkçe öğretmeni adaylarının ad durum eklerini ve işlevlerini belirleyebilme düzeyleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 9(3), 1167-1179. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4794>
- Kana, F. ve Kiler, B. (2021). Ortaokul türkçe ders kitaplarının öğretim programındaki anahtar yetkinlikler açısından incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(2), 741-755. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5284>
- Karahan, B. Ü. (2016). 5. ve 6. sınıf öğrencilerinin okumaya karşı tutum ve motivasyonlarının okuduğunu anlama becerileri ile ilişkisi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(2), 49-969. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.596>
- Karakoç Ö.B. ve Dağıstanlıoğlu, B. E. (2016). Türkçe öğretmeni adaylarının zaman, kip ve bakışı algılama düzeyleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(4), 1912-1944. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.729>
- Kemiksiz, Ö. ve Güneş, F. (2017). Doğrudan öğretim modeline dayalı konuşma eğitiminin 5. sınıf öğrencilerinin konuşma becerilerine ve konuşma kaygılarına etkisi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 6(1), 384-405. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.3795>
- Keskinoğlu, G. ve Ökten, C. E. (2021). Ortaokul türkçe ders kitaplarında söz sanatlarının metaforlarla öğretilmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(1), 206-221. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5176>
- Kırımlı, B. (2017). Türkçe öğretmeni adaylarının bölüm ve meslekleriyle ilgili tutum ve yeterlikleri üzerine bir araştırma (KTÜ örneği). *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 6(3), 1630-1655. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.3989>
- Kökçü, Y. ve Demirel, Ş. (2017). 5, 6, 7 ve 8. sınıf Türkçe dersi okuma kazanımlarının okuma modelleri ile ilişkisi üzerine bir inceleme. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 6(2), 1133-1147. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.3901>
- Kuşdemir, Y., Kurban, H. ve Bulut, P. (2018). Yazma güçlüğü yaşayan bir öğrenci ile ilgili eylem araştırması. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(2), 1190-1209. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4172>
- Maden, A. (2020). Ortaokul öğrencilerinin Türkçe dersi öz yeterlik algıları. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 9(3), 1136-1150. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4763>

- Maden, A. (2021). Söz varlığını zenginleştirme açısından Türkçe dersi öğretim programı. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(2), 756-777. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4874>
- Maden, A. ve Durukan, E. (2016). Türkçe öğretmeni adaylarının dinleme kaygıları. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(4), 1945-1957. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.733>
- Maden, S. (2016). Ortaöğretim öğrencilerinin ekran okumaya yönelik tutumları. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(3), 1305-1319. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.672>
- Maden, S. ve Altunbay, M. (2016). Türkçe eğitiminde görsel sunu ve görsel okuma aracı olarak grafik ve tabloların kullanımı. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(4), 1971-1983. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.671>
- Maden, S. (2012). Türkçe öğretmenlerinin öğretme stilleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 1(1), 178-200. doi: <http://doi.org/10.7884/teke.20>
- Melanlıoğlu, D. (2013). Ortaokul öğrencilerinin sözlük kullanma alışkanlıkları: Nitel bir araştırma. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 2(2), 266-284. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.142>
- Onan, B. (2017). Dil bilgisi öğretiminde sentezci yaklaşım. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 6(4), 2627-2638. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4064>
- Ömeroğlu, A. F. ve Onan, B. (2021). Dil bilgisi öğretiminde vark öğrenme modeline yönelik uygulamaların başarı, tutum ve kalıcı öğrenmeye etkisi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(4), 1457-1476. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5417>
- Özcan, B., Kontaş, H. ve Polat, M. (2020). Özel yetenekli öğrencilerin yaratıcı yazma beceri düzeylerinin incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 9(3), 1262-1272. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4718>
- Özçakmak, H. (2017). Türkçe eğitimi lisansüstü araştırmalarında yeni yönelimler (2011-2015). *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 6(3), 1607-1618. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.3841>
- Özden, M. (2018). Türkçe eğitimi lisans öğrencilerinin konuşma becerisi öz yeterlikleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(3), 1917-1930. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4306>
- Sağlam, M. S. (2013). Oyunların dil bilgisi öğretiminde ve kelime serveti etkinliklerindeki yeri (Yenilenen ilköğretim 5. Sınıf ders kitapları örneği). *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 2(4), 274-285. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.218>
- Seçkin, P., Arslan, N. ve Ergenç, S. (2014). Bağdaşıklık ve tutarlılık bakımından lise ve üniversite öğrencilerinin yazılı anlatım becerileri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 3(1), 340-353. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.269>

- Sevim, O. ve Erem, N. H. (2012). Türkçe yüksek lisans tezlerinin odalarına ve özetlerine bir bakış. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 1 (3), 174-186. doi: <http://doi.org/10.7884/teke.69>
- Şahin, N. (2019). Cengiz Aytmatov'un eserlerinden seçilerek oluşturulmuş metinlerin ortaokul Türkçe ders kitaplarında yer alabilirliklerinin incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 8(3), 1742-1772. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4550>
- Şeref, İ., Karagöz, B. ve Ateş, H. (2020). Türkiye'de bitişik eğik yazı konusunda en çok atfı alan 50 makale. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 9(2), 807-833. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4723>
- Şimşek, A. ve Bakır, S. (2019). Türkçe öğretmenlerinin sözel olmayan iletişim davranışlarının incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 8(2), 1099-1118. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4490>
- Tanrikulu, F. (2018). Özel yetenekli öğrencilerin eğitiminde masalları drama yöntemiyle işlemenin Türkçe dersine etkisi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(4), 2571-2590. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4223>
- Taş, H. (2018). İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin okuma alışkanlıkları ve tercihleri üzerine bir değerlendirme. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(3), 1947-1975. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4270>
- Taşgın, A., İleritürk, D. ve Köse E. (2018). Ortaokul öğrencilerinin "Türkçe dersi" ve "Türkçe öğretmeni" ne ilişkin metaforları. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(1), 397-410. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4159>
- Temizkan, M. ve Atasoy, A. (2014). Türkçe ders kitaplarında yer alan hikâye türündeki metinlerin üst yapı açısından değerlendirilmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (Teke) Dergisi*, 3(3), 210-237. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.333>
- Temizkan, M., Yırtıcı, E. ve Ergün, A. (2020). Türkçe ders kitaplarında sosyal değerlerin görünümü. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 9(2), 769-794. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4705>
- Topuzkanamış, E. (2014). Yazma Stratejileri Öğretiminin Türkçe Öğretmenliği Birinci Sınıf Öğrencilerinin Yazma Başarısına Etkisi (2014). *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 3(2), 274-290. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.307>
- Uçgun, D. (2016). Ortaokul öğrencilerinin okuma ve dinleme kaygıları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(4), 1958-1970. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.736>
- Ustabulut, M. Y. (2021). Türkçe öğretiminde yansıtıcı düşünme uygulamalarına ilişkin araştırmaların eğilimleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(3), 1089-1104. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5360>
- Ürün Karahan, B. (2017). 8. sınıf öğrencilerinin okuma alışkanlığına yönelik tutumlarının Türkçe dersi öz yeterlik algıları ile ilişkisi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, (4), 2616-2626. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4020>

- Varışoğlu, B. (2018). Türkçe Öğretmeni Adaylarının Konuşma Stilleri Üzerine Cinsiyete Dayalı Sosyolengüistik Bir Betimleme. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 7(1), 343-362. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.4147>
- Varışoğlu, B. ve Şeref, İ. (2012). İlköğretim 5. ve 6. sınıf öğrencilerinin Türkçe dersi ödevleri hakkında görüşleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 1(3), 158-173. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.47>
- Yıldırım, F. ve Er, O. (2013). Türkçe Dersi Öğretim Programı Dinleme/İzleme Alanı Amaç ve Kazanımlar Boyutunun Öğretmen Görüşleri Doğrultusunda Değerlendirilmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 2(2), 231-250. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.170>
- Yıldırım, N. (2021). Ortaokul Türkçe Ders Kitabı (5, 6, 7 ve 8. Sınıf) Etkinliklerinin Dil Becerilerine Dağılımı Üzerine Bir İnceleme. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(4), 1445-1456. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.5327>
- Yılmaz, A. ve Bal, M. (2015). Dil öğretiminde yansıtıcı rol. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 4 (1), 278-293. doi: <http://dx.doi.org/10.7884/teke.421>

Extended Abstract

Language serves as the paramount instrument enabling individuals to articulate their thoughts, setting them apart from other living organisms, and facilitating meaningful and effective communication. Functioning as a dynamic entity, language has evolved and flourished in tandem with the evolving temporal and societal demands. Consequently, it finds extensive application across various domains, including daily life, scientific endeavors, and literary pursuits, prompting numerous attempts to define its nature. The evolving demands of individuals and society are intricately linked to the rapid advancements in science, technology, and interpersonal interactions. Addressing the emerging needs arising from such progress results in innovations and transformative changes. These innovations and changes inevitably impact education and teaching, necessitating adjustments within the Turkish education system, particularly in the mother tongue education, considered a pivotal domain within educational sciences.

Turkish education and teaching aim to provide four basic language skills under the headings of listening, speaking, reading, and writing, as well as grammar skills in an implicit way. Listening skills develop from the prenatal stage and play a crucial role in understanding. Listening stands out as one of the most potent methods of learning, frequently employed in daily life. Subsequently, speaking, evolving from effective listening, ranks among the most utilized language skills, encompassing the verbal expression of feelings and thoughts. Another vital skill is reading, a cognitive process facilitating comprehension. Humans fulfill a significant portion of their knowledge and understanding needs through reading. Unlike listening and speaking skills, the ability to read is not innate; instead, it is an acquired and developed skill cultivated through education and teaching. Writing, a fundamental skill within the realm of language education, involves the utilization of mental activities at an advanced level. This skill holds particular significance for generating a tangible product. Writing serves as the means

through which feelings, thoughts, desires, and events residing in our minds are articulated using various symbols in adherence to specific rules.

In addressing changes and novelties pertinent to the requirements of Turkish education, efforts are made to incorporate them into educational programs, ensuring timely dissemination to relevant stakeholders, including educators and practitioners in the field. Scientific studies, encompassing methods and techniques, are systematically conducted and published, focusing on the examination of Turkish textbooks and programs, basic language skills, related grammar, and the art of Turkish teaching. In this study, the articles, published in the field of Turkish education in the International TLCE journal between 2012-2021, were evaluated in terms of various factors. These articles were scanned through the International TLCE journal database and only articles written in Turkish were selected. The study was conducted with the document analysis technique, one of the qualitative research methods. A total of 85 articles published in the field of Turkish education between 2012 and 2021 in the International TLCE journal were included. Articles about Turkish education published between 2012 and 2021 in the International TLCE journal were rigorously evaluated in nine distinct categories: number of authors, the status of authors who took place more than one research, the number of words utilized in titles, the target group, the subject area, the source of the research, the research method, and the number of keywords. Our findings showed that the articles on Turkish education in the International TLCE journal between 2012 and 2021 were mostly written by one or two authors, were made according to the qualitative research method, and were primarily aimed at reading and writing skills. It can be inferred that studies with fewer authors are more common because the scope of the studies is suitable for conducting studies with a few authors. Reading skill is a learning area that can be acquired and learned through education and teaching. It has critical importance in carrying out teaching more properly by enabling the student to acquire reading skills and increase comprehension skills. Our findings showed that reading skill is the most frequently researched basic language skill in the International TLCE journal in the relevant years. Few studies have been published in the relevant years on listening and speaking. Researchers may weigh on studies that investigate listening and speaking skills. The scarcity of articles published on teacher development within the scope of the subject area has attracted attention. Researchers' studies on teacher development will contribute to Turkish education life by identifying the needs of educators working in the field and offering solution suggestions. Our study has several limitations. The study is limited to articles published in the field of Turkish education in the issues of International TLCE journal between 2012 and 2021. Additionally, only articles published in Turkish were included in the study. Lastly, articles were examined in only nine categories.

